

Situacija v svetu in doma nas je iz šolskih klopi prikovala v varno zavetje domov. Sprašujemo se, če smo zdravi in se pozdravljamo: Ostanite zdravi. Začeli smo razmišljati o bolj primarnih potrebah našega življenja: o zdravju, o hrani, o varnosti.

Učenci, starši in učitelji smo se znašli v povsem novih okoliščinah. Začetnemu šoku je sledilo pozitivno razmišljanje in iskanje učno-vzgojnih prijemov, da bi čim bolj omilili nastale razmere. V aprilu smo se že dodobra navadili na nov način dela, a prepričana sem, da si vsi skupaj želimo, da se, kakor hitro bo mogoče, vrnemo v šolske klopi.

Večina učencev učno snov zelo odgovorno predeluje tudi doma, vestno opravlja naloge in jih pošilja učiteljem. Poleg tega pa se posvečajo tudi mnogim drugim dejavnostim, za katere prej ni bilo časa. Nekaj jih boste spoznali tudi, ko boste prebrali tokratno številko spletnega časopisa.

Ob branju boste na več mestih naleteli na 12 fotografij panjskih končnic, ki jih je že pred nastopom karantene za šolski čebelnjak poslikala **Karin Puljek**, fotografiral pa **Matej Ros**. Verjamem, da se boste strinjali z mano, da so poslikave prava paša za oči.

Z vami delim željo, da se čim prej zdravi in polni optimizma vrnemo v šolske klopi ter uspešno zaključimo šolsko leto.

Vlasta Povše

Nove navade kot del vsakdana

UMIVANJE ROK IN ZDRAVA RAZDALJA

Ne vemo, kdaj, a ko se bodo sprejeti ukrepi sprostiti, ko bo neomejeno gibanje spet dovoljeno, ko bomo spet sedli v šolske klopi, bo še dolgo potrebno upoštevati te nove vzorce našega vsakodnevnega ravnanja, kulture obnašanja v javnosti in doma.

Še naprej bo nujno: dosledno in pravilno umivanje ali razkuževanje rok, upoštevanje izogibanja tesnejših stikov, vzdrževanje zdravih razdalj ter nošenje mask v zaprtih prostorih.

A sprašujem se kako? Res mislijo, da je mogoče? Sam nisem tako optimističen.

Star sem 14 let. Ko smo 12. marca ostali doma, smo otroci potrebovali kar nekaj časa, da smo razumeli, zakaj ne smemo k prijateljem, zakaj ne moremo v šolo. Da s tem ravnanjem zaščitimo sebe in, kar je še pomembnejše, tudi druge, ki so okoli nas. Zdaj to vemo. A nekateri odrasli žal ne! Zdi se jim, da je premalo ljudi umrlo, da ni dovolj ljudi zbolelo. Ampak, a ni to razlog za veselje in ne za grajanje ukrepov.

Kako bo torej državi uspelo, če jaz kot osmošolec vidim, da po petih tednih ljudje zadeve, kljub nenehnim opozorilom, ne jemljejo resno. Prve tri tedne je nekaj naredil strah, zdaj pa umivanje rok spet postaja površno, sosedje skupaj posedajo, mladina se zbira na otroških igriščih. Mlajši obiskujejo starejše in pomagajo pri hišnih opravilih. Nekateri celo tečejo skupaj, kolesarijo, hodijo v hribe. Ne govorim le o ožjih družinskih članih, govorim o vseh, ki so doma. Torej – kako naj državi uspe, če njeni polnoletni državljani ne razumejo, zakaj so te nove navade kot del vsakdana nujne?

Kot že veste, sva s prijateljem Gašperjem letos izdelala raziskovalno nalogo o tem, kako si znajo osnovnošolci umivati roke. Temo sva izbrala veliko prej, preden je med nas prišel COVID-19. Pa vendar sva že takrat želela opozoriti, da si je roke potrebno dosledno in pravilno umivati. Da lahko tako rešimo življenja in preprečimo marsikatero okužbo, sploh v času virusov in npr. sezonske gripe. Ljudje mislijo, da če

si roke splahnejo, zmočijo, če zato porabijo 5 do 10 sekund, je to to. Ni. Tako roke niso umite, tako roke niso čiste.

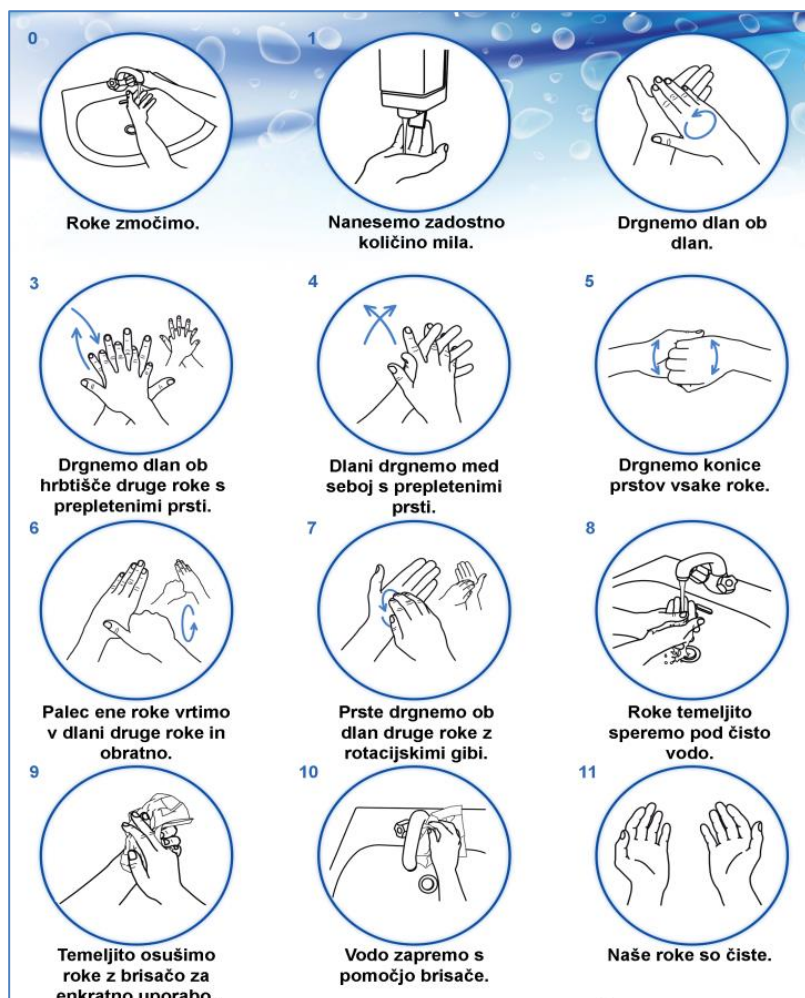
UMIVANJE ROK ni nova navada, je pa ena tistih, ki naj bi jo vsi osvojili že v zgodnjem otroštvu.

Vem, da ne škodi, če slišimo ali preberemo večkrat, zato bom v nadaljevanju še enkrat povzel, KDAJ IN KAKO SI ROKE PRAVILNO UMIJEMO.

Roke si umijemo takoj, ko se umažejo. Posebej skrbno pa:

- ob prihodu domov (iz šole, trgovine, odrasli iz službe, javnih inštitucij ...);
- po stiku z različnimi površinami, zlasti s takšnimi, ki se jih dotika več ljudi (računalniške tipkovnice, telefonske slušalke, mize, kljuke, stikala ...);
- pred pripravo hrane in po njej; pred in po jedi;
- po uporabi stranišča;
- pred stikom z rano ali odrgnino in po njem;
- po smrkanju, kašljanju in kihanju;
- po dotikanju, božanju živali;
- po vožnji z javnimi prevoznimi sredstvi;
- pri igri z otroki in po uporabi otroških igralskih predmetov;
- po vsakem stiku z denarjem ...

Sicer pa naj bi to delali tako pogosto, kot je glede na naša opravila potrebno, predvsem ob pravem trenutku in seveda pravilno.

Za pravilno umivanje rok sta nujno potrebna milo in tekoča voda.

Pri pravilnem umivanju rok je pomembno, da se držimo pravilnega zaporedja postopka in da roke pod tekočo vodo najprej zmočimo in šele nato namilimo.

Roki umivamo z drgnjenjem minimalno 20 do 40 sekund. Drgnemo dlan ob dlan, dlan in hrbtišče druge roke s prepletenimi prsti, dlan ob dlan s prepletenimi prsti, konice prstov z nohti, posebej zdrgnemo oba palca in tudi zapestje.

Z umitih rok temeljito speremo milo in roke dobro osušimo. Najbolje, da jih obrišemo do suhega s papirnato brisačo. Pipo zapremo s komolcem ali papirjem in ne z umito golo roko, še posebej, če nismo doma.

Veliko ljudi seže po milu s suhimi rokami. Vendar če si roki najprej dobro zmočimo, odplaknemo kar precejšnje število mikroorganizmov s površine rok, zato je miljenje, ki sledi, bolj učinkovito in postopek umivanja rok v celoti odstrani več mikroorganizmov.

Shema prikazuje dele rok, ki jih najpogosteje pozabimo umiti:

Na koncu želim izpostaviti nekaj pomembnejših dejstev o naših rokah, povzetih po najini raziskovalni nalogi.

- Ljudje se vsakih 30 minut dotaknemo do 300 različnih površin.
- V eni uri se povprečen človek vsaj 16-krat dotakne svojega obraza (eni tudi do 100-krat), pa se tega po navadi niti ne zavedamo.
- Na rokah povprečne osebe se nahaja okoli 3000 različnih mikrobov, tudi nevarnih.
- S pravilnim in rednim umivanjem rok zmanjšamo okužbe prebavil za 44 %, okužbe dihal pa za 30 %.
- Prek umazanih rok (posrednega ali neposrednega dotika) se prenaša okoli 80 % nalezljivih boleznih (pljučnica, salmonela, prehlad ...).
- Približno 2,2 milijona otrok, mlajših od 5 let, vsako leto umre zaradi okužbe prebavil ali pljučnice.
- 60 % žensk in 38 % moških si po uporabi stranišča umije roke (a zgolj 5 % od teh si roke umije ustrezno).
- Kar 95 % ljudi si rok ne umije pravilno.
- Okoli 30 % ljudi pri umivanju rok uporabi milo (umivanje je bolj učinkovito).
- Večina ljudi si roke umiva le 6 sekund, čeprav bi si jih morali vsaj 4-krat toliko.
- Nekateri virusi in bakterije lahko na površinah, kot so mize, pulti, stoli, kljuge, preživijo tudi več ur.
- Na mobilnem telefonu se nahaja 10-krat več škodljivih bakterij kot na domači straniščni školjki.

Največkrat zapisano opozorilo je, da se ljudje premalo zavedamo dejstva, da lahko s čistimi rokami preprečimo marsikatero okužbo in celo rešimo življenje.

OSTANITE ZDRAVI!

ALI ERNECL, 8. a

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

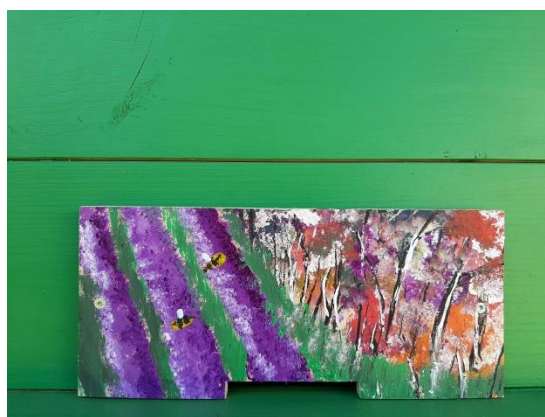
Slovenija je moja, tvoja, pravzaprav naša dežela. In ne boste verjeli, da smo njihovi vladarji mi in ne virusi, ki si iščejo gostitelja. Torej? Bomo kaj naredili za to ali jo bomo zapustili. Naši predniki je niso in so 27. aprila začeli boj proti okupatorju. Ne boste verjeli, šlo je za goli boj in ne le umivanje rok in karanteno. Pa jim je uspelo, zato lahko tudi nam.

Pa ne pozabite, da bi bila v primeru nesodelovanja tudi osamosvojitve misija nemogoče. Zato ostanite doma! Virus je še med nami in lačen išče gostitelja, zato tudi če zmagujemo z 1:0, tekma še ni dobljena. V drugem polčasu se lahko še vse obrne. Virus lahko še vedno zmagaja, razen če ... Razen če igralci držijo skupaj, skupaj nastopijo proti njemu in ga zmeljejo v prah.

Ne pozabite, v slogi je moč. Zato sedaj ni čas za opazke, kritiziranje politikov in proteste. Zato bo še čas, če dobimo bitko. Res ne razumem, kako je lahko ljudem v karanteni tako dolgčas, da resni situaciji navkljub začenjajo nove in nove spore. In kot sem že omenila, zato bo še čas, ko virus se bo poslovil od nas.

Bodite zdravi in ostanite doma!

Ajda Oblak 7. a

Tradicija in praznovanja

PRAZNOVANJE VELIKONOČNIH PRAZNIKOV PRI NAS DOMA

V moji družini spoštujemo naše stare običaje in vsako leto izdelujemo za cvetno nedeljo butare. Letos smo naredili eno za doma, dve pa smo nesli na pokopališče našim že pokojnim dedijema in babici, ki jih zelo pogrešamo. V nas so pustili dobre sledi in nam zapustili lepe spomine..

Izročilo praznovanja velike noči je močno povezano s starimi praznovanji pomladi in je precej bogato. Velika noč je tudi največji in najstarejši cerkveni praznik, ki ga sestavlja obširen sklop obredov in šeg z natančno določenim scenarijem iz Kristusovega življenja oziroma njegove smrti.

Izročilo praznovanja velike noči je močno povezano s starimi praznovanji pomladi in je precej bogato. Velika noč je tudi največji in najstarejši cerkveni praznik, ki ga sestavlja obširen sklop obredov in šeg z natančno določenim scenarijem iz Kristusovega življenja oziroma njegove smrti.

V naši družini spoštujemo in gojimo tudi tradicijo velike noči. Že od otroštva pomagamo pri različnih obredih, ki tradicionalno potekajo v našem kraju.

V četrtek je bila zadnja večerja - evharistija, v petek zaslišanje Kristusa pred Pilatom, bičanje in obsodba, pot na Kalvarijo in križanje ter smrt. Veliki petek je za katoličane dan žalovanja, ko mora biti mir pri hiši in je zapovedan strogi post. To je tudi edini dan v letu, ko v cerkvi ni maše in orgle utihnejo. Pri nas se postimo - na ta dan ne jemo mesa.

Velika sobota je dan blagoslavljanja jedil, krstne vode. Pomagamo pri pripravi žegna - tradicionalnih velikonočnih jedil. Na veliko soboto zjutraj nesemo gobo - gremo k ognju in pobarvamo pirhe. Nato jedila odnesemo k blagoslovu v cerkev.

Velikonočna nedelja je namenjena proslavljanju Kristusovega vstajenja in je predvsem velik družinski praznik, dan praznične zbranosti, ko ljudje ostajajo doma. Po jutranji maši se vsa družina zbere ob velikonočnem zajtrku - žegnu.

Letošnje praznovanje je bilo prilagojeno trenutnim razmeram, a kljub temu smo doma vse pripravili kot običajno. V naši družini menimo, da je naša dolžnost gojenje in ohranjanje lepe slovenske tradicije. To smo dolžni našim prednikom.

Velikonočni ponedeljek, ko cerkev proslavlja znamenito pot vstalega Kristusa v Emavs, pa je namenjen sprostitvi in obiskom. Tudi slednje to leto ni prišlo v poštev.

So pa ti prazniki in to obdobje, ko smo zaradi trenutnih razmer primorani več časa preživeti doma s svojimi bližnjimi, tudi primeren čas, ko vsak sam pri sebi premisli o svojem življenju, ciljih in medsebojnih odnosih.

Ni naključje, da praznovanje velike noči poteka v spomladanskem času. V času, ko se življenje v naravi znova prebuja, ko vse brsti in cveti. In tu je še simbolika vstalega Kristusa, ko se je ponovno rodil in premagal smrt.

Vem, da bo tudi to obdobje, ki ga trenutno preživljamo, rodilo novo, drugačno življenje. Življenje ne bo takšno, kot je bilo prej. Iz vsega tega smo se lahko vsi mi tudi naučili, da ni vse samoumevno. Obstajajo tudi stvari, ki so močnejše od nas.

Želim si, da nam vse to prinese vseeno veliko dobrega, plemenitega in vrednega.

Spoštovani učitelji, hvala Vam za vse. Hvala za srečanja z vami v učilnici, v spletni učilnici. Ta srečanja vedno pustijo za seboj sledi, sledi znanja, če le želimo in imamo voljo za to.

Matevž Kovač, 8. a

Priprava »ŽEGNA«**BARVANJE PIRHOV Z NARAVNIMI BARVAMI in PEKA KOLAČA**

Pri predmetu gospodinjstvo smo dobili za nalogo, da sodelujemo in pomagamo pri pripravi velikonočnih jedi. To nalogo sem se skupaj z vso družino z veseljem opravil.

Navodila za izdelavo naravne barve za pirhe

Preden se lotite barvanja jajc z naravnimi barvami, jih najprej trdo skuhajte in pustite, da se ohladijo.

Ni naključje, da praznovanje velike noči poteka v spomladanskem času. V času, ko se življenje v naravi znova prebuja, ko vse brsti in cveti. Tako sem za današnji poskus hitro našel material v naravi okoli našega doma.

Glede potrebne količine »barvila« boste morali presoditi sami, najbolje pa bo, če izberete kar pest živila, ki bo dalo določeno barvo, in ga položite v ponev. Nato izbranemu živilu dodajte toliko vode, da za dobra dva centimetra prekrila zbrano živilo. Vodo z živilom postavite na ogenj, da zavre. Nato ogenj zmanjšajte in pustite od 15 minut do ene ure, da mešanica mirno vre, dokler ne dobite zelene barve. Pri tem imejte v mislih, da barvana jajca ne bodo tako temna, kot je barva v ponvi. Mešanici dodajte 2 do 3 žlički kisa in jo zlijte v posodo, v kateri bo mešanica v celoti pokrila jajca. Pri polaganju in jemanju jajc iz posode lahko uporabite veliko žlico ali kuhalnico z luknjo v sredini. Jajca pustite v posodi, dokler vam njihova barva ne bo všeč. Če jih želite v vodi pustiti čez noč, jih položite v hladilnik.

Katera živila izbrati za določeno barvo?

Modra barva: Za modro barvo pirhov izberite borovnice in sok temnega grozdja.

Rjava ali bež barva: Če želite pirhe rjave oziroma bež barve, v vodo namočite dobro poznano barvilo - olupke čebule, instant ali turško kavo ali pa črni čaj.

Oranžna barva: Za pirhe oranžne barve vodo obarvajte z nekaj žličkami rdeče paprike ali s korenjem, olupki pomaranč, mandarin, žafranike.

Zlata barva: V zlato barvo vam bo pirhe obarvalo nekaj žličk kurkume.

Zelena barva: V vodi sem kahal špinačo, regrat, mlade koprive.

TERMIČNA OBDELAVA

Zeleno-rumena barva: V prečudovito zeleno-rumeno barvo vam bodo pirhe obarvali cvetovi regrat in rumenega grma.

Svetlo vijolična barva: Uporabite majhno količino soka temnega grozdja ali sok črnega ribeza, vijolične cvetove divje koprive, spominčice.

Roza barva: Roza pirhe boste dobili, če boste za barvilo uporabili rdečo peso, brusnice ali brusnični sok ali šipkov čaj.

Rdeča barva: Če želite rdeče pirhe, lahko jajca namakate v teranu ali pa zavretku iz lupin rdeče čebule, v soku granatnega jabolka ali pa uporabite maline, rdečo papriko v prahu.

POSTOPEK PRECEJANJA IN NAMAKANJA

Še nekaj koristnih namigov

- Če želite svojim pirhom dati vzorčast videz, jih lahko malce »potapkate« z gobico, medtem ko so še mokra ali pred kuhanjem v čebuli. Na jajce s pomočjo najlon nogavice pritrdite cvetove rož ali deteljice in trdno zavežite.
- Jajca, pobarvana z naravnimi barvami, imajo po navadi malce pust izgled in niso svetleča. Ko se posušijo, jih lahko podrgnete z nekaj kapljicami olja ali premažite s slanino, da jim podarite sijaj.
- Nekateri jajc ne namakajo v obarvani vodi, temveč jih dajo kar kuhati v vodi z izbranim živilom. Tako se jajca obarvajo že med kuhanjem.

Pri delu sem izbral in kombiniral veliko različnih sestavin. Najmanj sem zadovoljen z barvanjem z zeleno barvo. Vem pa, da je tudi dobljena barva pirhov odvisna od barve in sestave jajčne lupine.

Upam, da so vam moji pirhi všeč.

Pri nas doma smo pekli **orehov kolač**, **orehovo** in **skutino** potico. Tu spoznaš delovanje kvasovk, lepka v moki... Kdo bi si mislih, da se v kuhinji lahko toliko naučiš.

Velikonočne jedila lepo postrežemo na praznično mizo.

Pri nas doma je za te praznike **ZELO ZELO** dišalo.

Matic Kovač, 6. a

Kaj počnemo doma?

BRUŠENJE IN BARVANJE OGRAJE

V teh dneh, ko dopoldan delam za šolo z računalnikom, mi popoldan ostane delo zunaj.

Lotil sem se obnovitve lesene ograje ob hiši. Najprej sem si pripravil orodje in pripomočke. Uporabil sem vibracijsko brusilko, ki mi jo je posodil dedek. Za vogale, kjer je bilo potrebno, sem uporabil brusni papir. Po treh dneh, ko je bila ograja pobrušena, sem jo s čopičem in barvo za les prebarval.

Zdaj je taka kot nova.

Jaka Kranjc, 6. a

RIBIČ IN KUHAM

Med vikendom na reki Dreti

Po drugem tednu šolanja doma sem se že navadil na to novo obliko. Zjutraj vstanem kot med navadnim delovnim tednom, se oblečem, zajtrkujem, nato pa se prijavim v spletno učilnico in rešujem naloge, ki so nam jih pripravili učitelji.

Popoldne imam prosto, med tem časom se igram z mlajšo sestrico ali pa ustvarjam umetne muhe, ki jih prodajam, saj služijo kot vaba za muharjenje (ribarjenje na rekah).

Zelo rad kuham, zato med tednom zagotovo pripravim kakšno kosilo ali sladico. Naredim tudi rezance, ki jih uporabimo v nedeljski juhi.

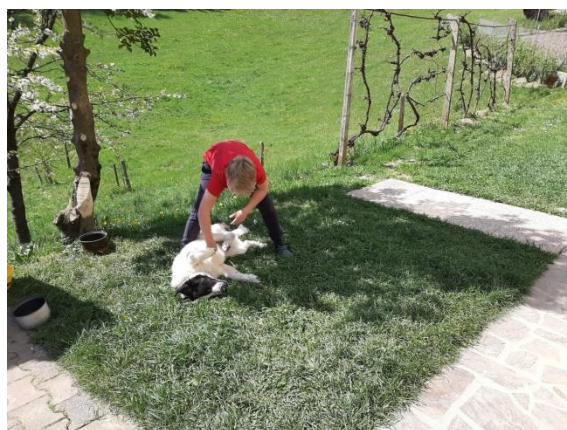
Med vikendom grem ribarit na jezero v Mozirskem gaju. S sošolcem Žanom pa skupaj odigrava kakšno video igrico.

Upam, da se čim prej vrnemo v šolo, saj pogrešam sošolce in učitelje.

Enej Poličnik, 6. a

KOLESARJENJE IN IGRA S PSOM

Jure Mikek, 6. a

MOJ NOVI HOBI

V času karantene sem našel nov hobi, saj še ni veliko žuželk, da bi se ukvarjal z njimi. Začel sem vzgajati rastline. Vzgamam mango, limone, rdeče pomaranče, pomaranče, jabolka, kumare, sončnice, ananas, avokado, paradižnik in papriko. Velikokrat pogledam na YouTube, kako vzgojiti kakšno rastlino, sploh eksotično, in če imamo semena ali takšno sadje doma, poskusim. Nekaj sadik uspe, vse pa seveda ne. Mamica upa, da mi bo uspelo vzgojiti predvsem sadike paradižnika, kumar in paprike, jaz pa si bolj želim, da mi uspejo eksotične rastline.

Nace Planovšek, 6. a

NA RUŠEVCA

Ati me je zbudil ob treh zjutraj, saj sva bila dogovorjena, da gremo poslušat ruševca. Na hitro sva nekaj pojedla, si pripravila oblačila in se odpravila.

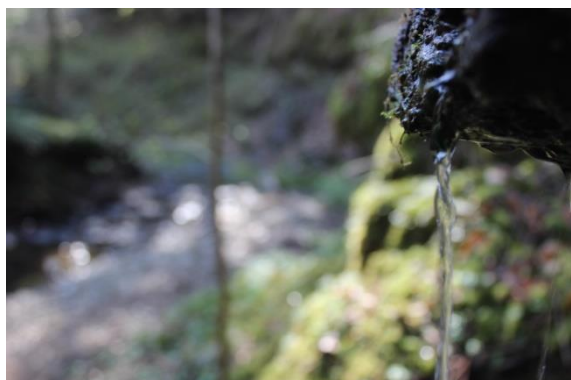
Peljala sva se na Ljubno po Bojana, ki naju je vodil, saj pozna kraj, kjer ruševca poje. Ta kraj se imenuje Komen. Pripeljali smo se na travnik, od tam pa smo šli peš do prostora, kjer naj bi poslušali ruševca. Nato pa se je pripeljal še en avto. Prišla sta dva mladeniča, ki sta tudi prišla poslušat ruševca. Oba sta bila lovca. Bojan ju je povabil, naj gresta zraven nas, saj bi nam ga drugače lahko pregnala. Odšli smo na pot. Bilo je zelo zanimivo, saj je bila še noč. Prišli smo do kapelice Cirila in Metoda. Tam smo se še v temi toplo oblekli, se usedli na klop in čakali. Tiho smo se pogovarjali, dokler ga nismo zaslišali. Videli in slišali smo dva, ki sta si stala kot tekmeča eden proti drugemu. Nato pa je eden pregnal drugega in se nato oglašal še celo jutro. Potem smo se mi začeli na glas pogovarjati, on pa je bil še kar tam in se oglašal.

Ati je narezal salamo, kruh in česen, nalil čaj in žganje, meni pa je dal čisto majhno pločevinko kokakole, ki sem jo dobil za zajčka. Zelo mi je prijala, kljub temu da je bila mrzla. Ko smo se najedli in pospravili stvari, smo se odpravili nazaj k avtom. Ko sem prišel domov, je bila ura osem. Dan se mi je dan zdel zelo dolg. Ko je bila ura devet, sem mislil, da je že popoldne.

Nace Planovšek, 6. a

SPREHOD OB MOZIRNICI DO »DOHTARSKEGA« IZVIRA

Fotografije: Sašo Tamše

UČENJE ROLKANJA

Med prostim časom sem se zelo dolgočasila, zato sem se odločila, da se naučim nekaj novega. Že od 1. razreda sem se hotela naučiti rolkanja, a to hitro pustila, saj mi je bilo pretežko. Letos mi je postalo spet vse zanimivo, zato sem na internetu (največ na YouTube) poiskala, kako se rolkati. Šla sem v klet in poiskala staro rolko, za boljšo pa že varčujem. Ker je karantena in rolke ne morem kupiti v trgovini, jo iščem kar prek spleta. Komaj že čakam, da se trenutni ukrepi sprostijo in da se bom lahko čim več naučila.

Kaja Cajner, 6. a

Dogodki, ki se vtisnejo v spomin

PRIZADELO ME JE

Vsako leto se junija na Lazah dogaja mnogo stvari. Ena od njih so taborniki, ki jih skupaj s prijatelji obiskujem že od četrtega razreda. Na taborjenju se učimo preživetja v naravi in podobnih uporabnih sposobnosti, kot so: vezanje vozlov, lokostrelstvo, sporazumevanje z različnimi kodiranimi jeziki (Morsejeva abeceda in sporazumevanje z zastavicami). Taborjenje pa ne bi bilo pravo taborjenje brez orientacijskega pohoda (vsaj tako pravijo vodniki).

Kontrolne točke orientacijskega pohoda so po navadi postavljene v okolici Laz, Kokarij, Nazarij in Rečice. Po navadi je naša naloga, da najdemo vse kontrolne točke s pomočjo zemljevida in opravimo vse naloge na njih. Na pohod nas po navadi začnejo spuščati opoldne. Razdeljeni smo v skupine po 4 ali 5 tabornikov. Na pot se posamezne skupine odpravljamo v razmiku 45 minut.

V močnem spominu mi ostaja predlanski orientacijski pohod. Razlog razkrijem skozi besedilo.

Prvo uro pohoda smo bili vsi člani naše skupine zelo motivirani in smo hitro napredovali. Pot nas je vodila proti kampu Menina. Na zemljevidu se ni jasno videlo, po kateri poti moramo hoditi, a smo se vseeno nekako znašli.

Dohiteli smo skupino, ki je začela pred nami. Dogovorili smo se, da si v primeru zmage (najnižjega časa in najvišjim številom točk) nagrado razdelimo, saj več glav več ve. Odkrili smo že četrtno kontrolnih točk in smo bili napoteni do naslednje, ko se je mimo nas na parkirišču kampa Menine zapeljal avto. V njem se je nekaj hitro premaknilo, zato smo bili bolj pozorni. V njem smo ugledali člane tretje skupine. Dejstvo, da je tretja skupna goljufala, nas je potrlo. Osebnost sem bil zelo razočaran, saj sem vedel, da bodo z lahkoto prišli na cilj pred nami. Bil sem tudi jezen, ker je bila pred nami še dolga pot in sem vedel, da bomo zamudili kosilo. Spoznanje tega je povzročilo velik padec motiviranosti v ekipi.

Kljub temu smo se domenili, da bomo pohod opravili brez goljufanja. Pot se nam je vlekla in postali smo lačni. Ustavili smo se pri hiši enega od tabornikov, ki nas je povabil na sok in sladoled. Okrepčani in malo manj razočarani nad dnevom smo se podali naprej. Po malici smo imeli za pot malo več volje.

Ko smo odkrili zadnjo kontrolno točko, smo začutili olajšanje, saj smo vedeli, da nas čaka le še pot do tabora. Hitro smo se napotili, skoraj tekli cilju naproti. V tabor smo prikorakali pozno popoldne. Vodnik je pregledal rešitve nalog in ustavil čas. 6 ur smo hodili in iskali kontrolne točke, medtem ko je tretja skupina "pohod" opravila v dveh urah in imela kosilo pri babici enega od članov skupine.

O goljufiji smo poročali vodnikom, a se jim ni dalo ukvarjati s situacijo. Tudi to nas je razočaralo in prizadelo. Naše kosilo, ki so nam ga prihranili, smo pojedli v tišini, saj smo bili izmučeni in jezni.

Ob branju navodil za domačo nalogo sem se na ta dogodek takoj spomnil. Skozi pisanje črtice ugotavljam, da je razočaranje še vedno prisotno. Malo zadoščanja pa čutim ob razpletu lanskega orientacijskega pohoda. "Goljufiva" ekipa je bila lani zaradi podobnega poskusa kaznovana.

Gašper Repše 9. a

PRIZADELO ME JE

Imam sestro Nejo, ki je štiri leta starejša od mene. Najini sobi ležita druga ob drugi. V soboto popoldan igram računalniške igrice v svoji sobi. Vrata se s treskom odprejo, v sobo plane Neja. V obraz je čisto rdeča, takoj vidim, da je zelo jezna. Izklopi mi računalnik in se začne dreti name: „Kaj si naredil, bedak! Ali veš, koliko stane, sama sem si ga kupila!” Kar ni mogla končati z obtožbami.

Najprej sploh nisem prišel do besede. Nisem vedel, o čem govori. Hotel sem jo vprašati, a mi ni pustila. Iz njenega kričanja sem razbral, da se je razbil njen parfum in nekako naj bi bil kriv jaz.

Razjezil sem se tudi jaz. „Pojma nimam, o čem govoriš. Sploh nisem bil v tvoji sobi. Po krivem me obtožuješ! In nisem bedak!” sem vpil nazaj. A nisem ji mogel dopovedati. Zatožila me je celo staršema.

Moja jeza se je umaknila razočaranju. Zakaj mi ne verjame? Saj nisem lažnivec! Pa še njen brat sem! Počutim se prizadeto. Čutim razbijanje srca. V očeh imam solze. Hitro zamežikam, saj nočem jokati. Upam, da ji starša ne bosta verjela. Spet dobim solzne oči.

Ponovno se odprejo vrata, tokrat tiho. Vstopi Neja, izgleda pobito. „Filip, oprosti! Očitno je kriv Ber, diši po parfumu. Preveč sem se razjezila,” se mi opravičuje.

Torej je kriv pes, ne jaz. Pred sestro se delam, kot da sploh ni važno. V sebi pa vem, da sem zaradi krive obtožbe zelo prizadet.

Filip Dobelšek, 9. a

Domišljija ne pozna meja

KORONICA

Nekega mirnega jutra se je globoko v netopirju družinica pripravljala na rojstvo novega otroka. Rodila se je deklica in dali so ji ime Koronica. Koronica je zrasla v uporniško dekle, ki se je nekega dne preselila v kačo. S tem je izdala družino. Kmalu si je ustvarila družino. Skupaj so se odločili, da bo njihova naslednja poteza selitev na človeka. Neke noči, ko so drugi virusi še spali, so se tihoma splazili iz kače na človeka. Njihovo dejanje se je kmalu razširilo po vsem svetu. Mame in očetje so nejeverno vzdihovali in se držali za glave, najstniki pa so meni nič, tebi nič spakirali nahrbtnike in se odpravili na pot. Uporniški najstniki so kar v gručah postopoma prehajali iz kač na ljudi. Začeli so škoditi človeku. Skupaj pa so tvorili en sam virus, ki ga je Koronica poimenovala kar koronavirus. Koronica je s svojo družino virus kmalu uspela razširiti po vsej Kitajski. Bilo ji je vseč, da se je ljudje bojijo in jo celo skušajo ustaviti, zato je svojo družinico poslala na pustolovščino po Aziji, Evropi, Ameriki, Afriki, skratka po vsem svetu. Njena moč je postala tako velika, da je svet skoraj pokleknil pred njo.

Nenadoma pa se ji je začel upirati. Ni bila več smrtonosna za vse, ampak le za šibke. Sklicala je sestanek cele družine v Italiji. Tam ji je obupna situacija, ki so jo naredili s svojim prihodom, po žilah pognala kri. Začeli so delati škodo po Italiji, vendar ne vsi. Nekaj se jih je

vrnilo v Azijo, nekaj pa se jih je naselilo na ladje, polne ljudi. S pomočjo ljudi so se razpršili po vsem svetu. Vsak dan so v nabiralnik dobivali spodbudna obvestila, ki so se glasila:

»Pozor vsi!

Ne obupajte, ker nam gre dobro. Po svetu je zavladala panika. Ljudje norijo, zaščitne opreme pa na srečo zmanjkuje. Preden me vsi vprašate, če so s tem mišljena tudi razkužila, vam lahko to z veseljem potrdim. Le hitro na lov za gostiteljem.

Vesele pozdrave!

Obveščevalni center Koronica«

Taka pisma, ki so jih zjutraj po zajtrku prinesli kurirčki, so bila voda na njihove mline. Ker pa kot virus ne živijo prav dolgo, se je naenkrat pojavilo izumrtje generacije. Takoj za tem je sledila iztrebitev virusa na Kitajskem. Kmalu se ga je rešila cela Azija, potem Evropa in na koncu cel svet. Koronica je ostala čisto sama med ljudmi. Morala se je skrivati pred njimi, sicer bi jo uničili. Šla je domov k družini, ki jo je toplo sprejela. Lagala jim je, da jo je izučilo in da ne bo delala več problemov. Kasneje pa so s skrivno klapo kovali načrt, s katerim bi virus zopet postavili na noge. Ko je na vrata potrkala jesen, so se odpravili v kačo in nazaj na človeka. Ampak zgodilo se je nekaj čudnega. Ko so vstopili v človekovo notranjost, jih je iz nje naravnost katapultiralo. Tam so bila protitelesa, ki so jih vztrajno zavračala. Ljudje so bili cepljeni. Mini virus se je vrnil nazaj domov, kjer je bil kaznovan.

Tukaj se moje vedenje zaključí. Vem pa, da se je Koronica poboljšala in kot starka otrokom pripovedovala o svojih avanturah. Nekega dne pa je gospa Koronica padla v večni spanec.

Ajda Oblak, 7. a

Modre misli in razmišljanja

Življenje je kot vožnja s kolesom. Da bi ohranil ravnotežje, se moraš premikati.
— ALBERT EINSTEIN

Se premikati, delati, se učiti, ustvarjati, sanjati in včasih radostno poleteti kot ptica na nebu.

Življenje je lepo, zato karkoli se ti zgodi, nikoli ne pozabi živeti! Živeti je ena najbolj redkih stvari na tem svetu, saj večina ljudi samo obstaja.
— MARCUS AURELIUS

Moramo znati živeti s pravo mero zagnanosti, vztrajnosti in voditi svojo pot k pravim ciljem. Pri tem moramo sprejeti kar nam je dano na tej poti in znati premagovati težave s pozitivno energijo in optimizmom.

Imej čas za delo - to je cona uspeha.
Imej čas za razmišljanje- to je izvor moči.
Imej čas za igro - to je skrivnost mladosti.
Imej čas za prijateljstvo - to je pot do sreče.
Imej čas za sanjarjenje - to je pot k zvezdam.
Imej čas, da ljubiš in da te ljubijo - to je privilegij bogov.
Imej čas, da gledaš okrog sebe - prekratek je dan za sebičnost.
Imej čas za smeh - to je glasba duše.

Življenje nas naj prevzame. Uživajmo v trenutkih. Shranimo jih vsakega posebej. Za danes. In za jutri.

Izkoristimo vsak trenutek, vsak dan, ki prihaja, zase, za svojo družino in prijatelje, da bomo nekoč, ko se bomo ozirali po porumenelem koledarju lahko rekli: "Zadovoljni smo s prehojeno potjo! "

Smisel življenja je največja **sreča**. Radost ni v rečeh, temveč v nas. Edina prava sreča pride, če se z namenom razdajamo.

Življenje je kot veliko slikarsko platno, obarvaj ga z vsemi barvami, ki jih premoremo.

Darovi, talent, veselje, dobrotu in tudi manj lepe stvari, ki nas doletijo v življenju sprejmimo kot izziv. Ne glede na to, kaj bomo v življenju počeli, glejmo, da ne bo veselje pri tem odvisno od drugih, kajti konec koncev je vsak korak v življenju odvisen od nas samih.

Potrebujemo svojo družino kot tudi ona nas, ne zgolj zato, ker nam toliko pomeni, ampak tudi, ker lahko zanjo veliko storimo. Pomembno je, da se s svojim življenjem dotakneš življenja drugega, na način, ki ti to omogoča. Občasno zaprimo oči in plujmo po reki spominov, objemimo vse, ki nas imajo radi.

Izbral sem verze in misli mojega zelo ljubega slovenskega pesnika **Toneta Pavčka**, ki se mi zdijo enostavni in zares sežejo do srca.

*Ta svet je lep, če nekomu
nekaj daš;
ta svet je lep, če nekoga
rad imaš,
če stisneš toko komu, ki
ga kaj boli;
Ta svet je lep, če si človek
do ljudi.*
Tone Pavček

*Sreča ni v glavi in ne v daljavi,
ne pod palcem skrit zaklad.
Sreča je, ko se delo dobro opravi
in ko imaš nekoga rad.*

Pesem Toneta Pavčka **Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca** sem si vzela kot svoje življenjsko vodilo. Kar delam, rad naredim vestno in do konca. Sem zelo vztrajen in ne omagam tako hitro. Vsega, česar se lotevam, opravi do konca. To so me naučili tudi moji starši.

Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca

Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi:
vnovič
in zopet
in znova.

Tone Pavček
POZITIVNE MISLI
pozitivnemisli.com

Matevž Kovač, 8. a

ŽEJNI SVET (Thirsty World)

Svetovni dan Zemlje praznujemo že od leta 1970. Tako imamo občutek, da se človeštvo že 50 let trudi spremeniti odnos do svojega planeta. Tema letošnjega dneva Zemlje je bila boj proti podnebnim spremembam, ki jih ne sme zasenčiti kriza, ki jo je povzročila epidemija.

Dan Zemlje opozarja na ranljivost in enkratnost planeta, na katerem živimo. Foto: Pixabay

Letos je bil svetovni dan Zemlje posvečen podnebnim ukrepom, med katerimi je tudi upravljanje s sušo. Lahko smo si ogledali dokumentarni film **ŽEJNI SVET**, ki nas je popeljal na potovanje okoli sveta. Slavni fotograf se je tokrat ukvarjal z enim od največjih izzivov za preživetje človeka: **vodo**. Govori o vodi in o vsem, kar nas obdaja - o realnem svetu. Vodo mnogi razumejo le kot dobrino – prodajno blago. Voda je v resnici mnogo več – je vir življenja. Ob tem ne moremo mimo podatka, ki je bil naveden tudi v filmu, koliko otrok in ljudi dnevno umre zaradi pomanjkanja ustrezne pitne vode. Do vode nimajo vsi takšnega dostopa, kot bi si mislili. In zaradi tega izumirajo mnoge vrste. Sam sem ob tem pomislil, da imam srečo, da živim na območju Zemlje, kjer imamo vodo dostopno in relativno poceni. A nas to ne bi smelo uspavati, kajti realnost je drugačna in razmere se hitro slabšajo. Evropa in tudi Slovenija se vse pogosteje soočata s sušo, ki povzroča veliko gospodarsko škodo v kmetijstvu in tudi drugih sektorjih gospodarstva. Podnebne spremembe še krepijo pojav suše in njeno intenzivnost. Narava suše se spreminja, pojavlja se tudi v klimatološko padavinsko bogatih regijah, kot je alpski prostor.

Tudi film nas je hotel opozoriti na to, nas ozavestiti in nagovoriti. Nagovoriti v smislu, da vidimo, slišimo in da stvari ne jemljemo kot samoumevne. Vsi bi se morali zavedati problemov planeta Zemlja, kjer je že od nekdaj možno življenje.

Danes je voda postala eden izmed najbolj dragocenih naravnih virov na našem planetu. Pitne vode ni na voljo neomejeno. Obstajajo možnosti, da nekoč pitne vode primanjkovalo tudi pri nas. To je posledica izčrpanja pitne vode za namakanje kmetijskih zemljišč, s ciljem dosega večjega pridelka. Voda je že od nekdaj problem tudi tam, kjer je večja naseljenost. Prve naselitve so bile ob vodi z namenom dosega vode. Vode je že zmanjkalo tudi tam, kjer je človek z njo ravnal negospodarno

(Kitajska, Azija, Aralsko jezero). Problem pri pitni vodi ni samo v količini, ampak tudi v kvaliteti vode (vsebnost strupenih snovi). Kot vemo, v naravi zaradi kroženja vode v naravi poteka obnova - prečiščenje vode. Najbolj prisotna je v tekočih vodah (mikroorganizmi). V stoječih vodah (jezera), kjer so prisotni le mikrotokovi, ti procesi potekajo počasneje. Določene snovi se mineralizirajo, lahko pa se nabirajo v usedlinah (nevarne snovi). V podtalnici pa je proces samoočiščenja vode daljši (meri se v 100 letih). Glede na to bodo naša raba vode občutile še številne generacije za nami.

Prav tako je bilo v filmu prikazano tudi, da je voda kapitalsko blago. Med številnimi plemeni poteka vojna za vodo, kdo bo pridobil boljše pašnike in vrtine. Obstajajo tudi spori zaradi lastništva jezer (Ohridsko jezero, Aralsko jezero), ki bi jih države hotele izkoriščale tudi za namakanje. Problem so tudi postavitve hidroelektrarn (če jo postavi ena država, onemogoči drugi državi izkoriščanje tega vira). Film je posnet v okoli 20 državah. Razkriva skrivnostni in navdušujoči svet sladke vode. Spektakularni zračni posnetki so narejeni v težko dostopnih in redko posnetih predelih (Sudan, Kongo). Omogoči nam odkrivanje najlepših pokrajin na našem planetu, jezer, rek in mokrišč, ki jih je ustvarila voda.

Ob gledanju filma smo se spomnili predstavitve, ki smo jo izdelali skupaj s starši že v tretjem razredu osnovne šole, v kateri je predstavljena šola v Afriki. Že takrat smo izvedeli, kar je bilo prikazano tudi v filmu, v kako težkih razmerah živijo otroci po svetu. V šolo se vozijo s čolnom npr. čez jezero BUNYONI V UGANDI, ki je dolgo 25 km in široko 7 km. Nahaja se na nadmorski višini 1950 m. Globoko je od 44 do 900 m. Pri tem smo izvedeli tudi, da mnogi otroci ne znajo plavati. Otroci nimajo sodobnih učilnic in učnih gradiv, a so neizmerno srečni. Od njih bi se lahko veliko naučiti.

Za ustavitev oziroma omilitev onesnaženja Zemlje bi torej morali ukrepati nemudoma in vsi skupaj. Življenje se bo po pandemiji vrnilo v normalno stanje, a nikakor ne smemo dopustiti, da se tudi poslovne odločitve, gospodarstvo, industrija, vrnejo na isto uničevalsko pot. Človeštvo s svojimi ukrepi ne bi smelo ponovi napak, s katerimi smo povzročili skoraj nepopravljivo stanje našega planeta.

Damjan, Matevž in Matic Kovač

Delo na daljavo v tujem jeziku

LUDWIG VAN BEETHOVEN

INTRODUCTION

This year we are celebrating the 250th anniversary of Ludwig van Beethoven's birth. He is the most frequently performed composer in the world and author of European anthem »Ode to Joy«. Let's find out some more interesting facts about him.

LIFE

Ludwig van Beethoven was born on 16th December, 1770 in Bonn in Germany. Like Bach and Mozart, Beethoven came from a musical family. His father worked as a music teacher and singer. Ludwig's grandfather was also a professional singer and music director.

Beethoven's first music teacher was his father. He started lessons in piano, violin and composition when he was 4 years old. Beethoven made his first public appearances on the piano at the age of seven. At this time, the young student was already composing his first piano pieces. By the time he was 11, his talent for performing was compared to the great child prodigy Mozart. Just 16 years old, Beethoven went on a study trip to Vienna for the first time, to study composition with the famous **Mozart**. However, his plan failed because his mother died and his father lapsed deeper into [alcoholism](#). As a result, he became responsible for the care of his two younger brothers, and spent the next five years in Bonn. Then he returned to Vienna. In the meantime Mozart passed away.

Beethoven took lessons from the greatest pianist and composer alive in Vienna, Joseph Haydn. Ludwig first became popular as a piano virtuoso, later he gained recognition as a composer. At the age of 28, the first symptoms of his hearing loss appeared, which eventually led to deafness. At the beginning of hear loss, he started using ear horns as his hearing aid. Since the year 1820 he was completely deaf. His hearing loss did not prevent him from composing music, but it made playing at concerts increasingly difficult. At the end of the premiere of his [Ninth Symphony](#) in 1824, he had to be turned around to see the applause of the audience, because he couldn't hear neither it or the orchestra.

He didn't have children and he never got married, but he had a crush on three countesses. Although he couldn't marry them because he wasn't a noble, he dedicated a song to each of them. For Julie sonata no. 14, known as Moonlight Sonata and for Therese the song that we are all familiar with: Für Elise. When his brother Kaspar died because of tuberculosis Ludwig took care of his son Karl. He died on 26th March 1827 when he was 56 years old. Beethoven's funeral procession in Vienna was attended by an estimated 20,000 people.

MUSIC

Ludwig van Beethoven wrote 9 symphonies, 32 piano sonatas, 5 piano concertos, 1 triple concerto for violin, opera Fidelio and many chamber works including some ground-breaking string quartets. One of his most important works is Simphony No. 5, the »Fate«. At the time his life was troubled by increasing deafness. This symphony was premiered in Vienna and the concert was directed by Beethoven himself. It lasted for more than four hours.

You all know »Ode to Joy«, European anthem, which is part of Symphony No. 9 and is also Beethoven's last work. The theme of the symphony is the brotherhood of the human beings. Beethoven strongly believed that people should love and care for each other and respect the rights of everyone.

His well known sonata is probably »For Elise«. It was dedicated to the young countess, one of Beethoven's piano students.

CONCLUSION

Currently I'm playing Beethoven's Sonata in D-major opus. 6 and every time I play it you can feel enthusiasm of people and tension in the room. That's also one of the reasons that Ludwig van Beethoven is my favourite composer.

Zala Paulina Brišnik, 8. A

Pesniško ustvarjanje

ODISEJ IN KIKLOP POLIFEM

Odisej in tovariš njegovi,
se vračajo domov, pri tem pa jim pomagajo bogovi.

Velikan Polifem enega za drugim pobija,
jih žre in to je zanj prava gostija.

Odisej ni mogel zatisniti očesa,
saj je mislil, da ga čakajo nebesa.

Sploh se še ni dobro zdanilo,
to ogromno bitje pa je že veliko ljudi pobilo.

Nenadoma mu je misel v glavo šinila,
sama Atena mu jo je v glavo vrinila.

Odisej je dal Polifemu vino piti,
bilo mu je všeč, da mu ga je moral Odisej še natočiti.

Trikrat je Odisej vino nalil,
trikrat je Polifem vino spil.

Odiseja je vprašal po imenu,
odgovoril pa je, „Nikdo“, Polifemu.

Polifemu „Nikdo“ se takrat je priljubil,
zato mu je Polifem nagrado obljubil.

Nagrada pa je bila,
da zadnji požrt bo ta,
a takrat se velikan zgrudi na tla.

Odisej zgrabi priložnost,
takrat se nič več ne kaže njegova pobožnost.

Polifem močno zarjove,
množica drugih velikanov se odzove.

Velikan je oslepel
in zato Odisejev načrt je uspel.

Hana Železnik, 7. b

PRIJATELJSTVO

Učenci 3., 4. in 5. razreda pri podaljšanem bivanju